

Korea

PRŮNIK KŘESŤANSTVÍ DO VÝCHODNÍ ASIE

Korejský paradox

JANOŠ, Jiří. *Japonsko a Korea: dramatické sousedství*. Praha: Academia, 2007.

Je neděle a zvony odbíjejí poledne. Před gotickou katedrálou přechází katolický kněz po rozlehlém nádvoří plném lidí. Každou chvíli k němu zamíří někdo z přítomných věřících a poprosí ho, aby mu požehnal mariánský obraz nebo nějakou sošku. Kněz plní s úsměvem jejich přání a rychlými kroky sestupuje po schodišti dolů na rušnou velkoměstskou ulici. Míjí malé knihkupectví, jehož výloha je vyzdobena fotografiemi Pražského Jezulátka... Ne, asi jste neuhodli... Právě tak vypadá běžná neděle před katedrálou Mjongdong v metropoli Korejské republiky - Soulu.

Cizinci projíždějící Koreou vlakem nebo autobusem bývají často šokováni, když vidí téměř v každé vesničce věže kostelů. Buddhistické kláštery zde každý podvědomě očekává. Ale kostel, který by mohl klidně stát někde na Šumavě nebo na jižní Moravě? O tom, že nejde o omyl nebo šálení zraku, se ale lze přesvědčit i při procházce Soulem. V centru je nepochybně větší počet kostelů než buddhistických klášterů a monumentální katolická katedrála Mjongdong, postavená v novogotickém stylu roku 1898, tvořila dokonce donedávna jednu z výrazných dominant města.

Situace je o to překvapivější, že v představách cizinců se Korea rozhodně mezi křesťanské země neřadí. Oficiální statistiky však potvrzují, že podíl křesťanských věřících (nejen katolíků, ale i metodistů, presbyteriánů atd.) se z necelého jednoho procenta v roce 1970 vyhoupl do roku 2006 na plných 35 procent. Poprvé tak křesťané předstihli buddhisty, jichž je mezi Jihokorejci asi 33 procent. Zbytek připadá na stoupence šamanismu a ateisty.

Už delší dobu také platí, že Jižní Korea přestala být „misijní zemí“, ale stovky korejských misionářů dnes naopak působí v mnoha asijských zemích a dokonce i mimo Asii. Rychlý nárůst věřících je přitom zcela nedávnou záležitostí. Začal v době kolem roku 1970 a stále pokračuje. V současné době je případ Koreje opravdu výjimečný. Ještě po válce roku 1953 bylo v Jižní Koreji asi sto padesát tisíc katolíků, v roce 1976 jejich počet překročil jeden milion, v roce 1986 dva miliony a v roce 2000 jich byly již celé čtyři miliony. Obdobně rychle ale rostou i počty protestantů a také stoupců buddhismu.

Nejpodivnější je, že pro tento jev neexistuje jednoznačné vysvětlení. Někdy se mluví o tom, že by obratu k „duchovním“ hodnotám mohly nahrávat děsivé zážitky z války 1950-1953, jindy se poukazuje na to, že po faktickém potlačení buddhismu na počátku 15. století se převážná část Korejců setkala s náboženským myšlením až po roce 1953. Pováleční hlasatelé obnovy buddhismu tak byli pro většinu Korejců v podstatě stejně cizí a noví jako křesťanští misionáři.

Mluví-li se dnes o „křesťanské“, Koreji, vznikají často pochybnosti o tom, co se tím míní. Korea protestantská nebo Korea katolická? Při pohledu na noční Soul a další korejská města bývají cizinci překvapeni mořem svítících neonových křížů, zdobících téměř každý protestantský kostel. Rozhodně také nelze pochybovat o tom, že presbyteriánských a metodistických kostelů a modliteben je nesrovnatelně víc než kostelů katolických. O počtech věřících už ale panují značné spory. Protestanti si nárokují 12 milionů stoupců (tedy plnou čtvrtinu obyvatel) a katolíkům jsou ochotni přiznat necelé dva miliony, zatímco katolíci hovoří o čtyřech milionech svých věřících a maximálně osmi

milionech protestantů.

Skutečnost je ovšem taková, že presbyteriáni ani metodisté nemají zdaleka tak důkladně vedené registry jako katolíci a především na ně nejsou kladeny tak náročné požadavky jako na katolíky: nemusejí před přijetím křtu prokázat, že zvládli složitý katolický katechismus a ani pak je nečekají takové povinnosti jako například povinná zpověď dvakrát ročně nebo pravidelné návštěvy kněží v rodinách. Katolíci přiznávají, že z celkového počtu čtyř milionů věřících tvoří opravdové jádro necelá polovina a zbytek jsou lidé, kteří se bohoslužeb zúčastní jen občas nebo se téměř neprojevují. Zároveň ale tvrdí, že do protestantských statistik se dostane mnohem více lidí, kteří o křesťanství projeví jen krátkodobý jednorázový zájem.

Paradoxem typickým pro Koreu je fakt, že poměrně vysoké nároky kladené na katolíky zřejmě odrazují lidi z nejhudších vrstev a bez vyššího vzdělání. Statistiky opravdu potvrzují, že míra dosaženého vzdělání (a s ní související i vyšší životní úroveň) je mezi katolíky podstatně vyšší než průměr. Důsledkem je skutečnost, že například v nejluxusnější soulské čtvrti Kangnam se ke katolíkům hlásí plná čtvrtina lidí, zatímco v dělnických čtvrtích na okraji města jsou to často stěží tři procenta. Pro Čechy musí být jistě velmi překvapivý i výsledek průzkumů veřejného mínění, podle nichž je povolání katolického kněze Korejci hodnoceno jako jedno z vůbec společensky nejprestižnějších.

Mezi katolickými misionáři, kteří působili v Jižní Koreji v poslední době, byl i moravský kněz Václav Klement (narozený 1958), který tam žil v letech 1986-2002. Teologii začal studovat v komunistickém Československu, ale pak se mu roku 1983 podařilo emigrovat do Itálie. Po dokončení studia a vysvěcení mu jeho nadřízení určili za místo působnosti Koreu. Poměrně rychle se tam naučil dokonale korejsky a přijal korejské jméno Hjong Mjon han. V Koreji vykonával řadu různých funkcí. Působil jako katecheta na střední škole, věnoval se dětem z rozvrácených rodin, mladistvým zločincům a do kontaktu se dostal také s korejskými malomocnými. Nakonec se roku 1996 stal provinciálem korejských salesiánů. V dubnu 2002 z Koreje odešel, protože byl jmenován do čela celého salesiánského regionu východní Asie a Oceánie.

Když jsem se s ním na podzim roku 2000 v Soulu setkal, na dotaz, čím je podle něj způsoben tak silný růst počtu katolíků v Koreji, odpověděl: *Opravdu se to nedá racionálně objasnit. Velký význam ale jistě sehrálo i to, že se katolická církev dokázala postavit proti nespravedlnostem za vojenských diktatur po roce 1953. Svou roli hraje i úcta, již se těší mučedníci, kteří za víru položili životy v 19. století. Často se stává, že lidé, kteří se připravují ke křtu, mají některého z nich mezi předky. Mimořádnou zásluhu je ale třeba přičíst lidem jako kardinál Štěpán Kim Su-hwan, který stál v čele korejských katolíků od roku 1969 až do odchodu na odpočinek v roce 1998. Korejci jsou opravdu výjimeční lidé - dovedou být prudcí a vznětliví, ale většinou jsou mimořádně citliví a víra v nadpřirozený svět je jim velmi blízká.*

Za popularitu, jíž se v Jižní Koreji těší, vděčí katolíci v mnohém Štěpánu Kim Su-hwanovi, který se roku 1968 stal prvním korejským kardinálem a v sedmdesátých letech se neohroženě postavil proti nespravedlivým zásahům vojenské diktatury. Církev pod jeho vedením odsoudila masakr v Kwangdžu roku 1980, kdy přišlo o život nejméně 200 osob - především studentů - požadujících svobodné volby a návrat k demokracii. A v dalších prezidentských volbách roku 1988 se otevřeně (i když neúspěšně) postavila proti kandidatuře generála No Tche-ua, který byl za masakr odpovědný. Obyvatelé Soulu si dodnes pamatují, jakým symbolem se pro ně stala katolická katedrála Mjongdong. Ta v čase demonstrací proti vojenským vládám hrála podobnou roli jako pražská socha svatého Václava - právě u ní začínala většina protestních akcí.

Předností kardinála Štěpána byl i jeho citlivý postoj k buddhistům. Srdce všech Korejců bez rozdílu víry si dokázal získat, když při návštěvě jednoho z nejznámějších buddhistických poutních míst - u

Buddhovy sochy v jeskyni Sokkuram - veřejně prohlásil, že pobyt v evropských gotických katedrálách je pro něj vždy mimořádným zážitkem, ale přesto právě zde ve svém nitru nejlépe cítí, kde je jeho *kohjang* - pravá domovina.

První misionáři z presbyteriánské a metodistické církve se v Koreji objevili v roce 1884. Byli to Američané a Spojené státy také dodnes mají na korejský protestantismus velký vliv. V menší míře působí v Koreji také luteráni, kalvinisti, baptisti, anglikáni a řada menších církví. Přestože protestanti začali s misijní činností později než katolíci, brzy je v počtech věřících předstihli.

V poválečné Koreji se prosadila také různá nová „charismatická“ křesťanská hnutí, mezi nimiž je nejdůležitější letniční církev, známá se svými více než 700 000 věřícími pod anglickým jménem „Yoido Full Gospel Church“ jako největší letniční sdružení na světě. Stavba jejího obrovského kostela z roku 1973 je jednou z dominant ostrova Jowedo na řece Han v Soulu. Religionisté dávají často do souvislosti tradici korejského šamanství a oblibu letniční církve mezi Korejci, a zřejmě má tato teorie své opodstatnění.

Ve světě získal poměrně značnou popularitu Korejec jménem *Mun Sun mjöng* (v anglickém přepisu nejčastěji Sun Myung Moon) a jeho „Církev sjednocení“ (v roce 1997 přejmenovaná na „Federaci rodin za mír na světě“), která proslula hlavně hromadnými svatebními obřady na olympijském stadionu v Soulu. Mun se sice narodil v Koreji, ale většinu života prožil v USA, a tam také má většinu svých přívrženců. S křesťanstvím však nemá tato organizace společného téměř nic.

Čínští a korejští katolíci umírali kvůli tomu, že nesměli uctívat své předky

Obyvatelé východní Asie přišli poprvé do kontaktu s křesťanstvím začátkem 7. století po Kr., kdy se až do Číny dostali věřící syrsko-perské východní církve, známí nejčastěji pod názvem „nestoriáni,..“ Zásadním způsobem ale toto rozsáhlé území zasáhla až velká středověká katolická expanze, která ale přímou souvislost s érou objevitelských námořních cest a jejíž začátek spadá do doby kolem poloviny 15. století. Španělé se tehdy po dohodě s Portugalci zaměřili na západní polokouli a jejich loďstvo pod Kolumbovým vedením doplulo roku 1492 do střední Ameriky. Portugalci byli ve svých výbojích stejně úspěšní na východní polokouli.

V roce 1510 dobyli Portugalci město Goa na pobřeží Indického oceánu, které se pak stalo misijní základnou pro šíření křesťanství v Indii. O rok později následovalo dobytí Malakky na Malajském poloostrově a v roce 1513 se první Portugalci vylodili v Číně. Na nevelkém území nedaleko Kantonu, které jim čínské úřady pronajaly, vznikla roku 1567 portugalská osada Macao, a ta se zakrátko stala důležitou misijní základnou. Zatímco ovšem Japonci příchod Portugalců v podstatě uvítali a těšili se, jak se jim otevrou nové obchodní možnosti, císařové dynastie Ming pohlíželi na všechny cizince s maximální nechutí a po bližších kontaktech s „barbary“ rozhodně netoužili.

Jezuité se přesto rozhodli, že se od plánu proniknout do Číny nedají jen tak odradit. Byli to většinou vzdělaní lidé, kteří studovali nejen teologii, ale také např. matematiku, astronomii, fyziku atd. na předních evropských univerzitách a kromě toho se intenzivně věnovali i studiu čínského jazyka a čínských zvyků. Když se jim naskytly šance k přímým kontaktům s Číňany, chovali se velmi skromně a zdůrazňovali, že přišli kvůli tomu, aby se seznámili s čínskou moudrostí. Svými znalostmi přírodních věd a předváděním různých přístrojů (např. dalekohledů a hodin) si však postupně získávali respekt a teprve pak se začali pokoušet i o šíření křesťanství. Věrouka v jejich podání však byla značně zjednodušená - málo mluvili o Ježíšově ukřižování, ale spíš vyzdvihovali příbuznost křesťanské filozofie a morálky s konfucianismem. Na prosté Číňany dokázali zapůsobit vyprávěním různých příběhů o zázracích.

Nejvýznamnější osobností mezi jezuitami působícími v Číně byl zřejmě Ital Matteo Ricci (1552-1610), který (spolu s dalším jezuitou Michele Ruggierim) zahájil misijní činnost v Kantonu na jihu Číny roku 1583 - tedy až 34 let po příchodu Františka Xaverského do Japonska. V roce 1595 mu bylo povoleno přesídlit do Nankingu a roku 1601 se konečně po osmnácti letech pobytu v Číně dostal do vytouženého Pekingu, kde se mu podařilo dosáhnout důležitého cíle: byl přijat u císaře Wan-liho z dynastie Ming a mohl s ním vést odborné diskuse, Prvních dvanáct let se Ricci v Číně pohyboval oblečen buddhistický mnich, pak ale přijal čínské jméno Li Ma-tou (ve znacích 利瑪竇) a oblékal se jako konfucíánský učenec, který byl znám jako „Mistr Li“ a všude přijímán s velkou úctou.

Za svého pobytu v Číně napsal Ricci řadu knih zabývajících se jak teologií, tak shrnutím poznatků tehdejších evropských přírodních věd - velký rozruch vyvolal například jeho „Atlas světa“ vydaný roku 1602. Z filozofických knih se stalo velmi známé dílo nazvané „Pravá idea Boha“, v němž Ricci jednak vyložil základy katolické věrouky, ale zároveň co nejvíce vyzdvihl ty stránky, které mělo podle něj křesťanství shodné s původní podobou nejstaršího konfucianismu. Mnohá jeho díla se později dostala i do Koreje a Japonska. Několik klasických konfucíánských knih Ricci naopak přeložil do latiny a publikoval také řadu populárnějších prací, jež přibližovaly Evropanům život v tehdejší Číně. Byl on, kdo v Evropě zavedl užívání polatinštělých jmen Konfucius a Mencius.

Misionáři si udrželi v Pekingu svůj vliv i po Ricciho smrti roku 1610 a především zásluhou německého jezuita Adama Schalla von Bell (1592-1666, jako misionář působil v Pekingu od roku 1622) se jim po roce 1644 podařilo získat přízeň i u nových císařů z mandžuské dynastie Čching. V šedesátých letech musel Schall a jeho nástupci čelit útokům ze strany čínského učence Jang Kchuang-siena (1597-1669), který konvertoval k islámu a snažil se šíření křesťanství ze všech sil zabránit. Když se ale jezuitům (na rozdíl od Janga) opakovaně podařilo správně předpovědět zatmění Slunce a další astronomické jevy, získali naopak misionáři o to větší podporu. Druhý císař dynastie Čching Kchang-si (vládl v letech 1662-1722) pak dokonce roku 1692 vydal jakýsi „toleranční edikt“, jímž bylo povoleno kázání evangelia v celé Číně.

Pak se situace začala komplikovat, protože ve Vatikánu narůstal odpor proti jezuitům (v období 1773-1814 byla dokonce jejich činnost úplně zakázána), a navíc v Číně od roku 1634 působili také dominikáni a františkáni, kteří se s výsádním postavením jezuitů nechtěli smířit. Předmětem sporů se stala otázka tradičních obřadů na hrobech předků, protože jezuité nebránili pokřtěným Číňanům, aby pokračovali ve svých zvycích. Dominikáni a františkáni je však označili za „modloslužbu“ a po jejich stížnostech v Římě papež Klement XI. roku 1704 zakázal všem pokřtěným Číňanům provádět obřady na památku předků a zakázal jim i uctívat samého Konfucia.

Uctívání předků bylo základem čínských tradic, takže papežovo rozhodnutí ve skutečnosti znamenalo, že když se někdo v Číně chtěl stát křesťanem, musí přestat být Číňanem. Zákaz proto měl pro čínské katolíky katastrofální následky. Císař Kchang-si odvolal v roce 1717 všechny výsady, které dříve křesťanům udělil, a jeho nástupce Jung-čeng v roce 1724 šíření křesťanství zakázal úplně. Většina misionářů byla vyhoštěna a kostely zničeny. Věřící začali být pronásledováni a katolictví se nadále omezilo většinou jen na lidi z nejchudších vrstev. Definitivní odmítavý verdikt ve více než století se táhnoucích „sporech o rity“ (latinský termín byl „Ceremoniæ Sinenses,“) pak vynesl roku 1742 papež Benedikt XIV.

Mezi jezuitskými misionáři působícími v Číně ve vypjaté době 18. století byl také Čech Karel Slavíček, který v Číně pobýval v letech 1716-1735. Více než dvacet jeho dopisů připravil k vydání roku 1994 sinolog Josef Kolmaš pod názvem *Listy z Číny*. Slavíček, který byl vzděláním matematik a zároveň výborný hudebník, si získal osobní přízeň císaře Kchang-siho, a proto jeho barvitě líčení změn, které nastaly v Číně po smrti císaře Kchang-siho roku 1722, je velmi zajímavou četbou.

Korejské království bylo v 17. a 18. století zemí naprosto izolovanou od okolního světa. Jediným

místem, kde se mohli Korejci dovědět o tom, co se děje v Evropě, byl Peking. Korejští králové v té době vysílali každoročně několik poselstev s dary k císařskému dvoru, a tam se také Korejci poprvé začali setkávat s misionáři i s dalšími Evropany. První spisy se do Koreje dostaly již v 17. století, kdy se o ně začali zajímat hlavně stoupenci „hnutí za praktické vědy“ *sirhak*. Korejci se takto seznámili i s Ricciho dílem „Pravá idea Boha„ (v korejštině Čchondžu sirŭi - *천주실의*), který je ale tehdy zajímal spíš po stránce filozoficko-politické než náboženské.

Za počátek katolictví se v Koreji oficiálně považuje až rok 1784 - tedy doba, kdy v sousední Číně a především v Japonsku už bylo křesťanství prakticky potlačeno. Mladík jménem *I Sŭng-hun* se tehdy dostal do Pekingu jako člen oficiálního poselstva, a když se tam sešel s tajně působícími francouzskými misionáři, nechal se od nich pokřtít a po návratu domů začal šířit novou víru mezi Korejci. Ti jsou dodnes hrdí na to, že k nim křesťanství nepřinesli cizí misionáři, ale že se jejich „věrozvěstem“ stal právě tento korejský mladík. Teprve o deset let později (1794) se do Koreje podařilo proniknout prvnímu vysvěcenému knězi.

Počet korejských katolíků pak pomalu rostl a do roku 1800 dosáhl asi deseti tisíc. Podobně jako v Číně však většímu rozšíření bránil papežský zákaz z roku 1715. Když se korejští králové dověděli, že stoupenci nové víry odmítají projevit tradiční úctu svým předkům, začaly proti nim tvrdé represe. Již v roce 1801 bylo popraveno více než tři sta lidí a ten, kdo se nechal pokřtít v 19. století, musel žít v neustálém strachu z možného prozrazení. Nelze se proto divit, že počty věřících byly nepatrné: asi pět až deset tisíc.

Situace se dále vyhroutil po roce 1864 za vlády regenta Tewonguna, o níž jsme již mluvili. Na základě jeho zákazu křesťanských náboženských aktivit bylo roku 1866 popraveno asi osm tisíc katolíků, mezi nimi také deset francouzských misionářů. Náboženskou svobodu vyhlásil až král Kodžong roku 1896. Celkový počet do té doby popravených katolíků není přesně znám, ale odhady se pohybují mezi deseti až dvaceti tisíci lidí.

V souvislosti se zákazem účasti čínských a korejských katolíků na obřadech uctění předků se dnes často i v církevních kruzích mluví jako o „tragickém omylu,,. Vatikán jej ale oficiálně odvolal až roku 1939. Obdobné zákazy účasti na tradičních obřadech vydaly však po příchodu do Koreje koncem 19. století též všechny protestantské misie.

V roce 1984 proběhly po celé Jižní Koreji monumentální oslavy dvou století korejského katolicismu, jejichž zlatým hřebem byla návštěva papeže Jana Pavla II., který při této příležitosti v Soulu svatořečil 93 korejských mučedníků a deset francouzských misionářů, kteří byli v Koreji popraveni. Celkovým počtem národních světců zaujímají nyní Korejci čtvrté místo na světě.

V Číně byl zákaz křesťanství z roku 1724 odvolán roku 1846, tedy dříve než v Koreji nebo v Japonsku, a zejména po roce 1860 se síť misijních stanic začala rychle šířit po celé zemi. Misionáři se ale začali angažovat také v oblasti obchodu a politiky a i jejich vinou začalo v Číně narůstat napětí mezi Číňany a cizinci, které v letech 1898-1902 vyústilo ve známé „boxerské povstání“ (správně se sekta, která povstání organizovala, jmenovala *Oddíly spravedlnosti a míru I-che-tchuan*). Oběťmi násilí se tehdy stali nejenom cizí misionáři, ale rovněž domácí křesťané. V roce 2000 - sto let po povstání - svatořečil papež Jan Pavel II. sto dvacet čínských mučedníků. Mezi novými světci bylo 87 Číňanů a 33 misionářů, kteří přišli o život v letech 1648-1930. Na rozdíl od kanonizace korejských mučedníků se obřad konal ve Vatikánu, protože Peking papežský stolec neuznává. Vláda ČLR naopak prohlásila, že papež tímto způsobem „glorifikuje imperialismus“.¹⁾

Cesta do Koreje

- 11. 1. 2024 Praha / Benátky odl. Prague - **Venice** (Treviso) (PRG) - (TSF) Departure time - 17:10, Arrival time - 18:25. Nocleh: Hotel Il Moro, Lista Di Spagna 152, Venice
- 12. 1. 2024 Benátky [busy na letišťě](#) / Rijád odl. Venice Marco Polo Airport (VCE) - **Riyadh** - King Khaled Airport - Terminal 1 (RUH) 12/01/2024 10:40 - 12/01/2024 18:05 Hotel: 24.6458489N, 46.7163736E (Al Hamra Palace Al Aswaq / Abdul Hakim Al Jamhi, Al Bathaa قصر الحمراء (الأسواق) GPS: 24.6458489N, 46.7163736E
- 13. 1. 2024 Rijád / Najran Riád 19:00 večer bus do Najran [ZDE](#) GPS: 24.5962792N, 46.7469758E
- 14. 1. 2024 příj. Najran
- 15. 1. 2024 Najran
- 16. 1. 2024 Najran
- 17. 1. 2024 Najran / Abha do Rijád, odl. Filipíny (Riyadh Wed 17 Jan 2024, **15:40** - 16:55 Bahrain; Bahrain Manila Wed 17 Jan 2024 20:25 - 10:10 +1 [Letenka](#) 3,5 hod. v *Bahrajnu*
- 18. 1. 2024 příl. Filipíny 10:10, noční bus na terasy 22:00 (Banaue) [Ohayami Trans](#) GPS 14.6073281N, 120.9948739E
- 19. 1. 2024 Filipíny, 6:00 Banaue
- 20. 1. 2024 Filipíny (odj. 17:30, druhý den v Manile ve 3:30)
- 21. 1. 2024 Filipíny 12:00 - Soul 21:20
- 22. 1. 2024 Soul
- 23. 1. 2024 Soul - Oeam Folk Village: Asan je asi 1,5 hodiny jízdy na jihozápad od Soulu.
- 24. 1. 2024 Soul
- 25. 1. 2024 12:50 ICN **Soul** Incheon Int'l (terminal 1) WAW 18:00 - WAW 20:20 - PRG 21:40 [Letenka](#)

30 korejských mučedníků

Svatý Petr Yoo Dae-chol

성 유대철 베드로

Saint Peter Yoo Dae-chol

- 1839년 10월 31일 순교(13세)
- 순교지 : 우포도청 / 교수
- Umučen 31. října 1839 (13 let)
- Místo mučednické smrti: Policejní věznice (Upho-do-cheong) / Podocheong²⁾ z
- Martyred on 31 October 1839 (13 years old)
- Place of martyrdom: Police Prison Podocheong³⁾

성 유대철 베드로는 오랫동안 교회 밀사로 활약한 성 유진길 아우구스티노의 장남으로, 외교인이었던 모친의 거센 반대에도 불구하고, 부친을 본받아 신심의 의무를 충실히 실천하였다. 기해박해가 시작되자 스스로 포도청으로 가서 신자임을 밝혔고, 포도대장은 유진길의 아들임을 알고 그를 배교를 시키기 위해 갖은 위협과 고문을 가하였다. 시뻘건 숯덩이를 그의 입에 갖다 대며 배교를 강요하였으나 조금의 흔들림도 없자, 결국 그들은 세상의 이목이 두려워 13세의 어린 천사를 형장으로 끌고 가지도 못하고 포도청의 옥에서 교살하였다.

Svatý Petr Yoo Dae-chol byl nejstarším synem svatého Evžena Gila Augustina, který dlouho působil jako tajný kurýr pro církev (církevní emisar)⁴⁾. Přes silný odpor své matky, která měla společenský vliv a kontakty⁵⁾, následoval příklad svého otce a věrně praktikoval jeho náboženské povinnosti. Když začalo pronásledování Gihae⁶⁾, šel do Podocheongu⁷⁾ a prozradil, že je věřící. Když kapitán Podo zjistil, že je Petr synem Evžena Jin-gila, použil všechny možné hrozby a mučení, aby ho přiměl k odpadnutí od víry. Přitiskli mu k ústům hůl se žhavým uhlím a nutili ho zřeknout se víry. Když ale ani trochu nezakolísal, báli se veřejného rozruchu, a nedokázali 13letého anděla odtáhnout na popraviště, proto ho uškrtili v cele Podocheongu.

St. Peter Yoo Dae-chol was the eldest son of St. Eugene Gil Augustine, who for a long time served as a secret courier for the Church (Church emissary)⁸⁾. Despite strong opposition from his mother, who had social influence and contacts⁹⁾, followed his father's example and faithfully performed his religious duties. When the persecution of the Gihae began¹⁰⁾, went to Podocheong¹¹⁾ and revealed that he was a

believer. When Captain Podo found out that Peter was the son of Eugene Jin-gil, he used all kinds of threats and torture to make him renounce his faith. They put a stick of hot coals in his mouth and forced him to renounce his faith. But when he wouldn't budge, they feared a public uproar and, unable to drag the 13-year-old angel to the execution ground, they strangled him in a Podocheong cell.

Kartičky:

Svatá Barbora Yi

성녀 이 바르바라 (Seongnyeo Yi Bareubara)

Saint Barbara Yi

- 1839년 5월 27일 순교(14세)
- 순교지 : 포도청/옥사(병사)
- Umučena 27. května 1839 (14 let)
- Místo mučednictví: Podocheong¹²⁾ / vězení
- Martyred on 27 May 1839 (14 years old)
- Place of martyrdom: Podocheong¹³⁾

성녀 이 바르바라는 14살의 어린 나이에 순교한 어린 동정녀이다. 성가정의 딸로 태어나 일찍이 양친을 여의고 외조모 허계임, 이모들인 성녀 이영희와 성녀 이정희 아래서 성장하였으며, 그들의 신앙 모범을 잘 따랐다. 기해박해 때 체포된 그녀는 혹독한 형벌 가운데서도 어린 나이와 가냘픈 여성을 초월하는 힘과 용기

를 보여주었다. 나이가 너무 어려 포도청으로 되돌려 보내진 뒤, 그녀의 옥중 생활은 굶주림과 목마름의 날들이었으나, 또래의 어린이들과 권면하면서 견디다가 옥중에 만연하던 장티푸스에 걸려 순교하였다.

Svatá Barbora Yi se narodila do hluboce věřící rodiny, která byla ztělesněním ctnosti a náboženského závazku, podobně jako je to u Svaté Rodiny z Nazareta. Ve velmi mladém věku přišla o oba rodiče a byla vychovávána pod pečlivým dohledem své babičky z matčiny strany, Heo Gye-im, a svých tet, Lee Yeong-hee a Lee Jeong-hee, které byly považovány za svěťice a byly jejím vzorem ve víře. Během pronásledování Gihae¹⁴⁾ byla zatčena a i přes kruté mučení a přes svůj mladý věk a křehkou postavu prokázala během pronásledování neuvěřitelnou sílu a odvahu. Kvůli svému nízkému věku byla poslána zpět do úřadu Podocheong, a její život ve vězení byl plný hladu a žízně. Přesto ostatní děti svého věku povzbuzovala a vytrvala, až nakonec zemřela na tyfus, který se ve vězení šířil.

Saint Barbara Yi was born into a deeply religious family that, like the Holy Family of Nazareth, embodied virtue and religious commitment. She lost both her parents at a very young age and was raised under the careful supervision of her maternal grandmother, Heo Gye-im, and her aunts, Lee Yeong-hee and Lee Jeong-hee, who were considered saints and were her role models in the faith. She was arrested during the Gihae persecution¹⁵⁾, and despite cruel torture and her young age and frail body, she showed incredible strength and courage during the persecution. Because of her young age, she was sent back to the Podocheong office and her life in prison was filled with hunger and thirst. Despite this, she encouraged other children her age and persevered until she died of typhus, which was rampant in the prison.

Kartičky:

Svatá Tereza Kim

(Seongnyeo Gim Dereusa)

성녀 김 데레사

Saint Theresa Kim

- 1840년 1월 9일 순교(44세)
- 순교지 포도청 / 교수
- Datum mučednictví: 9. ledna 1840 ve věku 44 let
- Místo mučednictví: Policejní věznice (Upho-do-cheong) / Podocheong¹⁶⁾
- Date of martyrdom: 9 January 1840 at the age of 44
- Place of martyrdom: Podocheong Police Prison¹⁷⁾

성녀 김 테레사는 성 김대건 신부의 당고모이다. 본래 성품이 순량하고 덕행 실천에 뛰어났던 그녀는 17세 되던 해에 교우 손연욱에게 출가하여 여러 자녀를 낳아 모두 훌륭한 신자로 교육함으로써 모범적인 성가정을 이루었다. 1824년 남편 요셉이 순교한 후기난의 고통을 참으며 기도와 복상에 열심이었고, 겸손 함으로 유방제 신부와 성 앙베르 주교의 처소를 보살폈다. 기해박해가 시작되자 포도청에 압송되어 어린 나이의 성녀 이 아가타와 서로 권면하면서 지내다가 태장 280대를 맞고 옥중따서 교수형으로 순교하였다.

Svatá Tereza Kim byla příbuznou svatého kněze Kim Dae-geona. Její povaha byla čistá a vynikala v ctnostném životě. Ve věku sedmnácti let se vdala za svého společníka ve víře Josefa Son Yeon-uka a porodila několik dětí, které všechny vychovávali jako vzorné věřící, čímž vytvořili příkladnou křesťanskou rodinu. Po mučednické smrti svého manžela Josefa v době pronásledování v roce 1824 vytrvala v modlitbách a pokání. S pokorou se starala o domácnost řeholních sester a biskupa Imberta¹⁸⁾. Když začalo pronásledování, byla deportována do vězení Podocheong. Zde se společně se svatou Agátou navzájem podporovaly a povzbuzovaly. Nakonec byly obě mučeny až do smrti vězením a bitím - čelily 280 ranám.

Saint Teresa Kim was a relative of the holy priest Kim Dae-geon. Her character was pure and she lived a virtuous life. At the age of seventeen, she married her companion in faith, Joseph Son Yeon-uk, and bore several children, all of whom were brought up as exemplary believers and formed an exemplary Christian family. After the martyrdom of her husband Joseph during the persecution of 1824, she persevered in prayer and repentance.¹⁹⁾ When the persecution began, she was deported to Podocheong prison. There, together with St Agatha, they supported and encouraged each other. In

the end they were both tortured to death by imprisonment and beatings - 280 lashes.

Kartičky:

Svatá Magdaléna Jo

성녀 조 막달레나

Saint Magdalene Jo

- 1839년 8월 순교(32세)
- 순교지 : 포도청/옥사(병사)
- Mučednictví v srpnu 1839 ve věku 32 let.
- Místo mučednictví: Policejní věznice Podocheong²⁰⁾ Zemřela v důsledku nemoci.
- Martyrdom in August 1839 at the age of 32.
- Place of martyrdom: Podocheong Police Prison²¹⁾. She died as a result of illness.

성녀 조 막달레나는 성녀 이 가타리나의 딸이다. 어린 시절부터 모친의 가르침을 열심히 따르며 성정하였고, 동정을 지키고자 했던 그녀는 사람들의 눈을 피해 교우집 하인으로 있다가 돌아와 모친을 봉양하며 사람들에게 교리를 가르쳐주고, 불쌍한 사람들을 위로하며, 죽어가는 외교인 어린이들에게 대세를 주었다. 32세 때 71해박해로 포도청으로 압송되어 3개월의 옥중 생활을 깨끗하게 참아내었고, 갖은 문초와 형벌로 몸이 쇠약해져 모친과 함/계 옥중에 만연하던 장티푸스에 걸려 옥사함으로써 순교의 영광을 얻었다.

Svatá Magdaléna Jo byla nejstarší dcerou svaté Kateřiny Lee. Od dětství byla pilnou následovnicí

matčiny výchovy, snažila se žít svatě a zachovat si panenství. Aby se vyhnula pozornosti lidí, pracovala jako služebná v domácnosti věřících, a poté se vrátila, aby se starala o svou matku. Vyučovala lidi katechismu, utěšovala chudé a udělovala poslední pomazání umírajícím dětem cizinců. Ve věku 32 let, během pronásledování v roce 1839, byla deportována do vězení Podocheong, kde odolávala tři měsíce těžkým podmínkám ve vězení, včetně intenzivního výslechu a tělesných trestů, což vedlo k oslabení jejího zdraví. Nakonec onemocněla tyfem, který se ve vězení rychle šířil, a zemřela, čímž dosáhla mučednické slávy společně se svou matkou.

St Magdalene Jo was the eldest daughter of St Catherine Lee. From childhood, she was a diligent follower of her mother's education, striving to live holy and to preserve her virginity. To avoid the attention of men, she worked as a servant in the household of the faithful and then returned to care for her mother. She taught the catechism, comforted the poor and administered the last rites to the dying children of strangers. At the age of 32, during the 1839 persecution, she was deported to Podocheong prison, where she endured three months of harsh prison conditions, including intense interrogation and corporal punishment, which weakened her health. Eventually she contracted typhoid fever, which spread rapidly in prison, and died, becoming a martyr along with her mother.

Kartičky:

Svatý Vavřinec (Laurentius) Han Yi-hyŏng

성 한이형 라우렌시오

Saint Lawrence (Laurentius) Han Yi-hyŏng

- 1846년 9월 20일 순교(47세)
- 순교지 : 우포도청 / 장살
- Stal se mučedníkem dne 20. září 1846 ve věku 47 let.
- Místo jeho mučednictví bylo v policejní věznici (Upho-do-cheong) / Podocheong²²⁾, kde byl popraven oběšením.
- He was martyred on 20 September 1846 at the age of 47.
- The place of his martyrdom was the Podocheong police prison²³⁾.

충청도 덕산의 양반 집안에서 태어난 성 한이형 라우렌시오는 14세 때에 교리를 배워 입교하였다. 정직하고 현신 적인 성격과 뛰어난 덕행, 모범적인 신앙 생활을 인정받아 회장으로 임명되었다. 1846년 체포되어 포졸들에게 심하게 매를 맞고 서울로 압송되었다. 상처투성 이의 그를 말에 태워 가려 하였으나, 십자기를 지고 골고타에 오르신 예수님을 본받겠다면서 백 리가 넘는 길을 맨발로 끌려갔다. 우포도청에서 가해진 혹독한 형벌을 이겨내고, 마지막으로 곤장 70 대를 맞은 뒤 교수형을 받아 48세의 나이로 순교하였다.

Svatý Vavřinec (Laurencius) Han Yi-hyŏng se narodil v rodině yangbanů²⁴⁾ v Duk-sanu v provincii Čchungčchong. Ve věku 14 let se seznámil s katechismem a byl pokřtěn. Byl známý svou čestností, skromnou povahou, vynikajícími ctnostmi a příkladným křesťanským životem, což mu vyneslo jmenování do funkce představeného společenství. V roce 1846 byl zatčen, brutálně zbit policií a deportován do Soulu. Přestože byl zraněný, odmítl být nesen na koni, neboť chtěl následovat příklad Ježíše Krista nesoucího kříž na Golgotu, a tak byl přinucen jít bos více než sto li (přibližně 50 km). V Podocheongu vydržel kruté mučení a nakonec byl po sedmdesáti ranách dřevěnou holí popraven oběšením, čímž ve věku 47 let dosáhl mučednické smrti.

Saint Lawrence (Laurentius) Han Yi-hyŏng was born into a family of Yangban²⁵⁾ in Duk-san, Chungcheong Province. He was introduced to the catechism and baptised at the age of 14. He was known for his honesty, humility, outstanding virtues and exemplary Christian life, which led to his appointment as the community's superior. In 1846 he was arrested, brutally beaten by the police and deported to Seoul. Although he was wounded, he refused to be carried on horseback because he wanted to follow the example of Jesus Christ carrying the cross to Golgotha, and so he was forced to walk barefoot for more than a hundred li (about 50 km). At Podocheong, he was tortured to death and finally hanged after being struck seventy times with a wooden club, thus becoming a martyr at the age of 47.

Kartičky:

Svatý Petr Namgyeongmun

성 남경문 베드로

Saint Peter Namgyeongmun

- 1846년 9월 20일 순교(50세)
- 순교지: 좌포도청/장살
- Svatý Petr Namgyeongmun se stal mučedníkem 20. září 1846 ve věku 50 let.
- Místo jeho mučednictví: Levý sektor Podocheongu / poprava.
- Saint Peter Namgyeongmun was martyred on 20 September 1846 at the age of 50.
- Place of martyrdom: Left sector of Podocheong²⁶⁾ / Execution.

서울의 중인 집안에서 태어난 성 남경문 베드로는 병중에서 대세를 받고 입교 하였다. 기해박해 때 체포되는 것을 면 하면서 냉담자가 되었고 집을 두는 등의 방탕한 생활을 하였다. 그러나 다시 교회로 돌아와 과거의 죄를 보속하기 위해 극기와 인내로 생활하며 순교의 뜻을 품었다. 병오박해가 일어나자 체포 되었으며, 포도대장의 배교 권유에도 그의 각오는 흔들리지 않2갔다. 금위영 군인이었기에 학춤형과 같은 가혹한 형벌이 가해지고 그의 이끼 위에서 곤장 이 부러지기도 하였다. 결국 이를 견디어 내지 못하고 순교에 이르렀다.

Narodil se do středostavovské rodiny v Soulu. Svatý Petr Namgyeongmun přijal křest v době nemoci. Během pronásledování v roce Gihae (1839)²⁷⁾ se mu podařilo vyhnout zatčení, ale stal se chladným a žil rozmařilým životem, včetně nevěry. Nicméně se vrátil k církvi a s úmyslem odčinit svou minulost žil životem sebezapření a trpělivosti, s myšlenkou na mučednictví. Když vypuklo pronásledování Byungin²⁸⁾, byl zatčen. I přes návrhy velitele pevnosti k odpadlictví, jeho odhodlání neochvějně stálo. Jako voják zlaté stráže²⁹⁾ byl podroben krutým trestům, jako je bičování, při kterém se dokonce zlomila rákoska. Nakonec nemohl tyto útrapy vydržet a dosáhl mučednictví.

He was born into a middle-class family in Seoul. Saint Peter Namgyeongmun was baptised at the time of his illness. He was arrested during the Gihae persecution (1839)³⁰⁾. Despite suggestions from the fortress commander to apostatise, he remained steadfast. As a soldier of the Golden Guard³¹⁾ he was subjected to harsh punishments, including flogging, which even broke the cane. Eventually, he could no longer endure these hardships and died a martyr's death.

Blahoslavený Matouš Choi In-gil

복자 최인길 마니아

Blessed Matthew Choi In-gil

- 1795년 6월 28일 순교(30세)
- 순교지 : 좌포도청 / 장살
- Mučedníkem se stal 28. června 1795 ve věku 30 let.
- Místo jeho mučednictví: Levý sektor Podocheongu / poprava.
- He was martyred on 28 June 1795 at the age of 30.
- Place of martyrdom: Left sector of Podocheong³²⁾ / Execution.

서울의 역관 집에서 태어난 복자 최인길 마니아는 1784년 한국 천주교회가 창설된 직후 이벽으로부터 천주교 교리를 배우니 입교하였다. 이후 복자 윤유일 등과 함께 성직자 영입 운동에 참여하였고, 마침내 조선에 입국한 복자 주문모 신부를 자신의 집에 모셨다. 얼마 안되어 밀고자에 의해 신부의 입국 사실이 드러나자, 주문모를 피신시키기 위해 스스로를 신부로 위장한 채 체포되어 동료들과 함께 혹독한 형벌을 받았다. 박해자들은 더 이상 어찌할 수 없다는 것을 알고는 그를 때려죽이고 시신을 강물에 던져 버렸다.

Blahoslavený Matouš Choi In-gil, narozený v domě úředníka v Soulu, vstoupil do katolické církve krátce po jejím založení v Koreji v roce 1784, když se učil katolickou nauku od Yi Byeok. Poté se spolu s blahoslaveným Yun Yu-il a dalšími zapojil do snahy o získání duchovních a nakonec přivítal v svém

domě blahoslaveného kněze Zhou Wen-mo, který přišel do Joseonu. Nedlouho poté, co byl knězův příjezd prozrazen udavačem, Matouš Choi se pokusil kněze skrýt tím, že se za něj vydával, ale byl zatčen a spolu se svými druhy podstoupil krutý trest. Pronásledovatelé, když si uvědomili, že s ním nemohou nic dělat, ho zbili k smrti a jeho tělo hodili do řeky.

Blessed Matthew Choi In-gil, born in a clerk's house in Seoul, entered the Catholic Church soon after its foundation in Korea in 1784, after learning Catholic doctrine from Yi Byeok. He then worked with Blessed Yun Yu-il and others to recruit clergymen and eventually welcomed Blessed Zhou Wen-mo, a priest who had come to Joseon, into his home. Shortly after the priest's arrival was revealed by an informer, Matthew Choi attempted to hide the priest by impersonating him, but was arrested and severely punished along with his companions. The pursuers, realising that they could do nothing to him, beat him to death and threw his body into the river.

Kartičky:

Svatý Antonín Kim Seong-u

성 김성우 안토니오

Saint Anthony Kim Seong-u

- 1841 년 4월 28일 순교(47세)
- 순교지 : 포도청 / 교수
- Mučedníkem se stal 28. dubna 1841 ve věku 47 let.
- Místo mučednictví: Policejní úřadovna / oběšení.

- He was martyred on 28 April 1841 at the age of 47.
- Place of martyrdom: Police station / Hanging.

경기도 광주 구산의 부유한 가정(기서 장남으로 대이난 성 김성무 안토니오는 두 동생들과 천주교(기) 입교 하였다. 삼형제의 신앙실천과 전교:각동은 결실을 맺어 구산 마을 전체가 교우촌으로 일구어졌다. 서울로 이주한 그는 자신의 집을 경당으로 성 모방 신부를 모셨 으며, 회장으로 임명되었다. 기해박해가 시작되자 동생들에 이어 그도 체포되어 감옥에 갇히면서도 비신자 죄수들을 전교하였고, 순교 열망으로 가득 찼다. 치도곤 6幻대를 맞고도 끝까지 월 을.

Antonín Kim Seong-mu, narozený jako prvorozený syn v bohaté rodině v Gusan, Gwangju, provincie Gyeonggi, vstoupil do katolické církve společně se svými dvěma bratry. Díky jejich praxi víry a evangelizační činnosti se celá vesnice Gusan proměnila v křesťanskou komunitu. Po přestěhování do Soulu přeměnil svůj dům na modlitebnu a hostil u sebe otce Saint-Maubanta, zároveň byl jmenován představeným církve. S vypuknutím pronásledování v roce Gihae³³ byl po svých bratrech také zatčen a uvězněn, ale i ve vězení pokračoval v evangelizaci mezi nevěřícími a byl plný touhy po mučednictví. I po přijetí šedesáti ran bičem zůstal neochvějný až do konce.

Born the first son of a wealthy family in Gusan, Gwangju, Gyeonggi Province, Anton Kim Seong-mu joined the Catholic Church with his two brothers. Through their practice of the faith and their evangelising activities, the whole village of Gusan was transformed into a Christian community. After moving to Seoul, he transformed his house into a house of prayer and welcomed Father Saint-Maubant to his home, at the same time being appointed superior of the church. When the persecution broke out in Gihae³⁴, he and his brothers were arrested and imprisoned, but even in prison he continued to evangelise the unbelievers and was filled with the desire for martyrdom. Even after receiving sixty lashes, he remained steadfast to the end.

Kartičky:

Svatý Josef Im Chi-baek

성 임치백 요셉

Saint Joseph Im Chi-baek

- 1846년 9월 20일 순교(42세)
- 순교지 : 최포도청 / 장살
- Mučedníkem se stal 20. září 1846 ve věku 42 let.
- Místo mučednictví: Policejní úřadovna Podocheong / poprava³⁵⁾.
- He was martyred on 20 September 1846 at the age of 42.
- Place of martyrdom: Podocheong Police Station³⁶⁾ / Execution

서울 한강변 비신자 집에서 태어난 성 임치백 요셉은 아내와 자식들이 천주교에 입교하였으나, 자신은 세속과의 관계를 끊지 못하고 입교시기; 12i 미루고 있었다. 1846년 아들; 성 김대건 신부를 따라 하해도(기) 갔다가 체포되자 아들을 보기 위해 스스로 해주 감영에 갔혔고 포도청 옥에서 성 김대건 신부를 만났으며, 입교의 열정으로 가득 차 성 김대건 신부로부터 세례를 받았다. 완벽한 신자가 아니라면서 그를 배교 시키려 했던 포졸들의 혹독한 매질에도 순교의 뜻을 버리지 않자 결국 장살로 순교의 영광을 안게 되었다.

Svatý Josef Im Chi-baek se narodil do nevěřící rodiny ve čtvrti na břehu řeky Han v Soulu. Jeho manželka a děti byly členy katolické církve, ale on sám se nemohl odříznout od světského života a odkládal svůj vstup do církve. V roce 1846 byl zatčen, když následoval svého syna, kněze, na ostrov Haeju. Rozhodl se sám jít do vězení v Haeju, aby viděl svého syna, a v policejní věznici se setkal se svatým Kim Dae-gunem³⁷⁾, knězem, od něhož přijal, plný vášně pro víru, křest.

Přestože byl mučen strážci, kteří se ho snažili přimět k odpadlictví s tím, že není dokonalým věřícím, jeho odhodlání k mučednictví zůstalo neochvějné. Nakonec byl popraven stětím a dosáhl slávy mučedníka.

St Joseph Im Chi-baek was born into an unbelieving family in a neighbourhood on the banks of the Han River in Seoul. His wife and children were members of the Catholic Church, but he could not separate himself from secular life and delayed his entry into the Church. He was arrested in 1846 when he followed his son, a priest, to Haeju Island. He decided to go to Haeju prison himself to see his son, and in the police prison he met St. Kim Dae-gun³⁸⁾, a priest, from whom he received baptism, full

of passion for the faith.

Although he was tortured by guards who tried to force him to apostatise on the grounds that he was not a perfect believer, his commitment to martyrdom remained unwavering. Finally, he was executed by beheading and attained the glory of a martyr.

Kartičky:

Blahoslavený Pavel Yun Yu-il

복자 윤유일 바오로

Blessed Paul Yun Yu-il

- 1795년 6월 28일 순교(35세)
- 순교자: 최포도청/장살
- Mučedníkem se stal 28. června 1795 ve věku 35 let.
- Místo mučednictví: Policejní úřadovna Podocheong / poprava³⁹⁾.
- He was martyred on 28 June 1795 at the age of 35.
- Place of martyrdom: Podocheong Police Station⁴⁰⁾ / Execution

경기도 여주에서 태어난 복자 윤유일 바오로는 양근으로 이주해 권철신의 문하에서 서적을 통해 천주교 신앙을 접하였고, 권일신으로부터 교리를 배워 입교하였다. 온순하고 심지가 굳은 그는 북경 교회와의 소통을 위한 밀사로서 역할을 다하여 복자 지황, 복자 최인길과 더불어 성직자 영입을 위해 노력하였다. 1794년 말

에 복자 주문모 신부를 조선 에 참입시키는데 성공하였고, 이듬해 주 신부의 입국이 알려지면서 동료들과 함께 체포되었다. 신부의 행적을 발설 하지 않자 박해자들은 그를 때려 숨지게 한 뒤 시신을 강물에 던져 버렸다.

Blahoslavený Yun Yu-il Pavel, narozený v Yeosu v provincii Gyeonggi, se přestěhoval do Yanggeun, kde poprvé přišel do kontaktu s katolickou vírou prostřednictvím četby knih pod vedením Kwon Cheol-sin a pokřtil ho a vzdělal v katolické nauce Kwon Il-sin⁴¹). Byl známý svou mírnou povahou a pevnou vírou. Jako tajný posel pro komunikaci s pekingskou církví sehrál klíčovou roli a společně s blahoslavenými Ji Hwangem a Choi In-gilem se snažil o získání duchovních pro Koreu. Na konci roku 1794 se mu podařilo úspěšně doprovodit blahoslaveného kněze Zhou Wen-mo do Joseonu. Po zveřejnění příjezdu kněze Zhou byl následující rok Pavel Yun Yu-il spolu se svými spolupracovníky zatčen. Odmítl prozradit informace o knězi a byl pronásledovateli zbit k smrti, poté bylo jeho tělo hozeno do řeky.

Blessed Yun Yu-il Paul, born in Yeosu, Gyeonggi Province, moved to Yanggeun where he first came into contact with the Catholic faith through reading books under the guidance of Kwon Cheol-sin and was baptised and educated in Catholic doctrine by Kwon Il-sin⁴²). He was known for his gentle nature and firm faith. He played a key role as a secret messenger for communication with the Church in Peking, and together with Blessed Ji Hwang and Choi In-gil he worked to recruit clergy for Korea. At the end of 1794 he successfully accompanied Blessed Priest Zhou Wen-mo to Joseon. After the arrival of Priest Zhou was made public, Paul Yun Yu-il and his associates were arrested the following year. He refused to divulge information about the priest and was beaten to death by his persecutors, after which his body was thrown into the river.

Kartičky:

Korejština

Korejská abeceda

Korejská abeceda, v Jižní Koreji označovaná jako Hangeul, je oficiálním systémem psaní korejského jazyka. Písmo Hangeul bylo vytvořeno v 15. století králem Sedžongem Velikým za účelem zvýšení gramotnosti a je proslulé svou jednoduchostí a logickým uspořádáním. Přestože korejština patří mezi jazyky, které se anglicky mluvící lidé učí nejobtížněji, Hangeul umožňuje snadné učení a výslovnost všem, kteří se začínají učit korejsky.

Hangeul je ideálním výchozím bodem, pokud se chcete do své vášně mluvit korejsky ponořit hlouběji. Pojďme se tedy naučit korejskou abecedu!

Historie Hangeul - nejgeniálnější abecedy na světě

Obvykle se historií nezabýváme, pokud jde o systémy psaní, ale historie Hangeul je naprosto fascinující a určitě se o ní budete chtít dozvědět více.

Korejskou abecedu, známou také jako Hangeul nebo Hangeul v Jižní Koreji a Chosŏn'gŭl v Severní

Koreji, vynalezl v roce 1443 král Sedžong Veliký, čtvrtý král korejské dynastie Čoson.

Po stovky let před vytvořením jazyka Hangul psali Korejci vedle jiných domácích fonetických systémů psaní také klasickými čínskými znaky (které nazývali Hanja). Mnoho lidí z nižších vrstev však neumělo číst ani psát kvůli zásadním rozdílům mezi korejštinou a čínštinou a velkému množství čínských znaků. Koneckonců i dnes je pro mnoho lidí velmi obtížné naučit se čínštinu a japonštinu kvůli jejich složitým systémům psaní.

Proto, aby pomohl většímu počtu obyčejných lidí stát se gramotnými, král Sedžong Veliký osobně vytvořil a vyhlásil novou abecedu: korejskou abecedu. Nový systém psaní byl navržen tak, aby se lidé s nízkým nebo žádným vzděláním mohli snadno naučit číst a psát.

Dokument vydaný v roce 1446 a objevený v roce 1940 vysvětluje, že podoba korejských souhlásek napodobuje při jejich vyslovování tvar a fonetické vlastnosti jejich artikulátoru a samohlásky vycházejí z principů samohláskové harmonie a jin a jang.

Opozice a oživení

Tím však příběh nekončí. Nová abeceda se setkala s odporem literární elity, která věřila, že jediným legitimním systémem psaní je hanja, a považovala šíření korejské abecedy za ohrožení svého postavení. Přesto korejská abeceda pronikla do populární kultury a používaly ji zejména ženy a spisovatelé populární beletrie.

V roce 1504 král Yeonsangun zakázal studium a vydávání korejské abecedy poté, co byly zveřejněny dokumenty a plakáty, které ho kritizovaly.

Koncem 16. a v 17. století však došlo k oživení korejské abecedy, když se rozmohla poezie a romány psané korejskou abecedou.

Poté byla díky korejskému nacionalismu a propagaci korejské abecedy západními misionáři v roce 1894 poprvé v oficiálních dokumentech přijata abeceda hangul (termín vytvořený lingvistou Ju Si-gyeongem v roce 1912).

Za japonské nadvlády se používání Hangul setkala s ještě větším odporem a reformami, ale nakonec se po roce 1950 stalo výhradním systémem psaní v Severní i Jižní Koreji.

Průvodce korejskou abecedou

Korejská abeceda neboli hangul se skládá ze 40 písmen:

24 základních písmen

14 souhlásek (ㄱ ㅋ ㆁ ㆁ ㆁ ㆁ ㆁ ㆁ ㆁ ㆁ ㆁ ㆁ ㆁ ㆁ ㆁ ㆁ).

10 samohlásek (ㅏ ㅑ ㅓ ㅕ ㅗ ㅛ ㅜ ㅠ ㅡ ㅣ)

16 složených písmen (vzniklých spojením základních písmen)

11 složených samohlásek

5 zdvojených souhlásek

Název „Hangeul“ je kombinací korejských slov han (한) - což znamená „velký“ - a geul (글) - což znamená „písmo“. Slovo han se však používá i pro označení Koreje obecně, takže název lze přeložit také jako „korejské písmo“.

Na rozdíl od čínštiny nebo japonštiny, které mají stovky nebo dokonce tisíce znaků - každý z nich má 10, 15 nebo i více tahů - má nejsložitější korejský znak pouze pět tahů. Kromě toho je hangul velmi vědecká abeceda. Jakmile se vám podaří pochopit její logiku, bude pro vás korejské psaní jednodušší.

Korejské znaky se nazývají džamo (자모) a píší se ve slabičných blocích uspořádaných ve dvou dimenzích. Jeden takový blok má vždy přesně jednu slabiku. Například když chcete v korejštině napsat „včelí med“ (kkulbeol), napíšete 꿀벌, nikoli 꿀+벌+벌. Dnes se korejské texty obvykle píší zleva doprava, mezi slovy jsou mezery a interpunkce je západního stylu.

Jak již bylo zmíněno, Hangul je obrázkový systém psaní. To znamená, že korejské symboly napodobují tvar úst, který se vytvoří při tvorbě příslušného zvuku. Naprosto fascinující! Pojdme se podívat trochu podrobněji na to, jak se písmena korejské abecedy vyslovují.

Průvodce korejskou výslovností souhlásek krok za krokem

Jazyky různých jazykových skupin se navzájem podobají jen zřídka. Proto je velmi obtížné vysvětlit zvuky jednoho jazyka pomocí písmen jiného jazyka. V našem kontextu to znamená, že neexistuje dokonalý způsob, jak znázornit korejské znaky pomocí latinských/anglických písmen nebo zvuků. Naše písmena, která budeme používat k vysvětlení toho, jak se vyslovují písmena korejské abecedy, jsou nejbližší možnou reprezentací.

Chcete-li lépe porozumět tomu, jak vyslovovat Hangul, je nejlepší přejít na aplikace pro výuku jazyků, jako je například Mondly⁴³, kde vám audia nahraná herci pomohou pochopit zvláštnosti výslovnosti korejského jazyka.

Například zvuky 14 souhlásek (nebo rozšířeného seznamu 19) korejského jazyka se mění podle toho, zda se objevují na začátku, uprostřed nebo na konci slabiky. Zde je tabulka korejské abecedy se souhláskami pro začátečníky, která vám pomůže začít:

ㄱ	ㄴ	ㄷ	ㄹ	ㅁ
g/k	n/n	d/t	r/l	m/m
ㅂ	ㅅ	ㅇ	ㅈ	ㅊ
b/p	s/t	silent/ng	j/t	ch/t
ㅋ	ㅌ	ㅍ	ㅎ	
k/k	t/t	p/p	h/t	
ㄱㄱ	ㄷㄷ	ㅂㅂ	ㅅㅅ	ㅈㅈ
kk/k	tt/-	pp/-	ss/t	jj/-

Tabulka korejských souhlásek pro začátečníky

Jak vidíte, složené nebo zdvojené souhlásky jsou v posledním řádku tabulky odlišeny jinou barvou. Kromě toho pod každou souhláskou najdete odpovídající zvuk na začátku a na konci slabiky. Některé z nich mají stejný zvuk bez ohledu na své místo ve slabice. Některé z nich jsou navíc němé a některé se na konci slabiky nikdy nepoužívají (jako ㄸ, ㅃ a ㅆ).

Vezměme si například „ㅇ“, které je němé, když je na začátku slabiky, a používá se jako zástupné, když slabika začíná samohláskou.

Podívejme se na další korejské souhlásky, jejichž zvuk se mění v důsledku změny místa ve slově.

- ㅈ: 죽 [chuk] - „kaše“ a 콩죽 [k'ong-juk] - „fazolová kaše“;
- ㅉ: 밥 [pap] - „rýže“ a 보리밥 [poribap] - „ječmen smíchaný s rýží“.
- ㅋ: 공 [kong] - „míč“ a 새공 [saegong] - „nový míč“.

Možná se vám to teď zdá trochu složitější, ale s trochou studia nakonec všechna tato pravidla zvládnete. Tajemstvím je vidět všechny korejské symboly v akci v reálném kontextu. Vyslovení prvních slov v korejštině vám zabere pouhých 10 minut denně.

Komplexní průvodce korejskou samohláskovou výslovností

Korejské samohlásky se obecně dělí do dvou kategorií: monoftongy a diftongy. Zatímco monoftongy se tvoří jediným artikulačním pohybem, diftongy se vyznačují artikulační změnou a obvykle se skládají ze dvou prvků: glidy (nebo polosamohlásky) a monoftongu.

Nejlepší na korejských samohláskách je, že se je lze snáze naučit, protože se nemění v závislosti na jejich pozici ve slabice. Zde je tabulka korejské abecedy, která vám pomůže s výslovností samohlásek:

ㅏ	ㅑ	ㅓ	ㅕ	ㅗ	
a	ya	eo	yeo	o	
ㅛ	ㅜ	ㅠ	ㅡ	ㅣ	
yo	u	yu	eu	i	
ㅝ	ㅞ	ㅚ	ㅜ	ㅟ	
ae	yae	e	ye	wa	
ㅘ	ㅙ	ㅜ	ㅞ	ㅟ	ㅠ
wae	oe	wo	we	wi	ui

Ty, které jsou v posledních dvou řádcích znázorněny jinou barvou, představují 11 složených hlásek, které kombinují základní písmena.

Korejská písmena Abecední řazení korejské abecedy se nazývá ganada (가나다 순) a nemísí se v něm souhlásky a samohlásky. Naopak, na prvním místě jsou souhlásky a na dalším samohlásky.

Když se učíte korejštinu pro začátečníky, je někdy užitečné znát názvy korejských písmen. Pokud nevíte, jak se slovo vyslovuje, můžete ho hláskovat pomocí těchto názvů. Měly by však sloužit pouze jako vodítko na začátku. Nespolehejte se na to dlouho, jinak hrozí, že umění hangul nikdy nezvládnete.

Korejská souhláska	Jméno souhlásky	hláskování
ㄱ	기역	giyeok
ㄲ	쌍기역	ssangiyeok

Korejská souhláska	Jméno souhlásky	hláskování
ㄴ	니은	nieun
ㄷ	디귄	digeut
ㄸ	쌍디귄	ssangdigeut
ㄹ	리을	rieul
ㅁ	미음	mieum
ㅂ	비읍	bieup
ㅃ	쌍비읍	ssangbieup
ㅅ	시옷	siot
ㅆ	쌍시옷	ssangsiot
ㅇ	이응	ieung
ㅈ	지읒	jieut
ㅉ	쌍지읒	ssangjieut
ㅊ	치읓	chieut
ㅋ	키읔	kieuk
ㅌ	티읕	tieut
ㅍ	피읖	pieup
ㅎ	히읇	hieut

Samohláska/název samohlásky	Romanizovaný přepis
ㅏ	a
ㅑ	ae
ㅓ	ya
ㅕ	yae
ㅗ	eo
ㅛ	e
ㅜ	yeo
ㅠ	ye
ㅡ	o
ㅘ	wa
ㅙ	wae
ㅚ	oe
ㅜ	yo
ㅜ	u
ㅠ	wo
ㅞ	we
ㅟ	wi
ㅠ	yu
ㅡ	eu
ㅣ	ui
ㅣ	i

Genius jazyka Hangul: korejská výslovnost

Korejské znaky se netrénovanému člověku mohou zdát nesmyslné, ale skrývá se za nimi mnohem složitější příběh. Písma mohou přepisovat jazyky na úrovni morfémů (logografická písma, jako je handža), slabik (slabikáře, jako je japonská kana), segmentů (abecední písma, jako je latinka, kterou

používáme v angličtině) nebo někdy i charakteristických rysů. Představte si, že korejská abeceda zahrnuje aspekty posledních tří jmenovaných.

Hangul seskupuje hlásky do slabik, používá odlišné symboly pro segmenty a někdy používá odlišné tahy k označení charakteristických rysů, jako je místo artikulace (labiální, koronální, velární, glotální), způsob artikulace (plosivní, nazální, sibilantní, aspirační) atd.

Souhlásky se dělí do pěti homogenních skupin - každá má svůj vlastní základní tvar. Nesmíme zapomínat, že korejské symboly pro souhlásky napodobují tvar úst při tvoření příslušné hlásky. Prozkoumejme základní tvar každé skupiny:

- Velární souhlásky (ㄱ g [k], ㅋ k̥ [k^h]): ㄱ je boční pohled na zadní část jazyka zvednutou směrem k velum; ㅋ je odvozeno od ㄱ s přídavným tahovým znaménkem pro aspiraci.
- sykavky (ㅅ s [s], ㅆ j [tɕ], ㅈ ch [tɕ^h]): ㅅ představuje boční pohled na zuby a vodorovná čára na vrcholu ㅆ představuje pevný kontakt se střešou úst; vodorovný tah na vrcholu ㅈ představuje dodatečný výbuch aspirace.
- Korunní souhlásky (ㄴ n [n], ㄷ d [t], ㄸ t̚ [t^h], ㄹ r [r, l]): ㄴ je boční pohled na špičku jazyka zvednutou směrem k hřebenu dásní; vodorovná čára na vrcholu ㄷ představuje stálý kontakt se střešou úst; prostřední tah na ㄸ představuje nádech a vrchol ㄹ představuje klapku jazyka.
- bilabiální souhlásky (ㅁ m [m], ㅂ b [p], ㅃ p̥ [p^h]) - ㅁ představuje tvar přivřených rtů; vrchol ㅂ představuje uvolňovací ráz b, vrchní horizontální tah ㅃ je pro ráz aspirace.
- hřbetní souhlásky (ㅇ 'ng [ʔ, ŋ], ㅎ h [h]) - ㅇ je obrys hrdla a ㅎ se vyslovuje v hrdle se zavřením, které představuje horní vodorovná čára. Další svislá čárka představuje nádech aspirace.

Přejdeme-li k samohláskám, jejich podoba je založena na třech prvcích:

- vodorovná čára představující Zemi, podstatu jin ㅡ;
- bod pro Slunce, podstatu jang ㆍ (v moderním jazyce hangeul se nebeská tečka změnila v krátkou čáru);
- svislá čára pro člověka, prostředníka mezi nebem a zemí ㅣ.

Další tipy pro výuku jazyka hangul

Další věcí, kterou je třeba si v korejském písmu osvojit, je umístění písmen v blokových tvarech. Uvádí se, že v korejské abecedě je možné použít přibližně 11 000 blokových tvarů. Jak tedy umístit písmeno do bloku? Musíte si je všechna pamatovat nazpaměť?

Nebojte se. Ne, jakmile pochopíte logiku umístění písmen v bloku, bude pro vás korejské psaní hračkou. Zde je několik tipů:

- Pokud je samohláska tvořena dlouhou svislou čarou, jako například ㅣ, ㅑ, ㅓ, ㅕ nebo ㅗ, souhláska, která ji doprovází, bude zabírat první (nebo levou) polovinu bloku a samohláska bude napsána v druhé polovině: ㅂ + ㅣ = ㅍ (bi) nebo ㅇ + ㅣ = ㅛ (a);
- pokud se samohláska skládá z dlouhé vodorovné čáry jako ㅓ, ㅕ, ㅗ, ㅛ nebo ㅡ, souhláska, která ji doprovází, se zapíše do horní poloviny bloku a samohláska do dolní poloviny: ㅋ + ㅗ = ㅋ (kyu) nebo ㅇ + ㅓ = ㅛ (o);
- pokud máte souhlásku a samohlásku a na konci připojenou další koncovou souhlásku, druhé souhláskové písmeno se zapíše úplně dole ve tvaru bloku a bude se jmenovat 받침 batchim („podpůrná podlaha“): ㅂ + ㅓ = ㅑ (bul) nebo ㅂ + ㅓ = ㅑ (an);

- pokud samohláska kombinuje orientaci (má jak dlouhou svislou čáru, tak dlouhou vodorovnou čáru jako -ㅣ), pak se obtéká kolem počátečního znaku zdola doprava: ㅇ + -ㅣ = 의 (ui).

Jak dlouho trvá naučit se hangul?

Hangul se lze naučit již za několik hodin. Podle oblíbeného korejského rčení o hangul a jeho znacích „moudrý člověk se s nimi [znaky] seznámí do rána, hloupý se je naučí za deset dní“.

Jaké jsou výhody učení se hangul?

Studium jazyka hangul přináší řadu výhod, včetně klíče k porozumění korejskému jazyku, lepší komunikace s korejsky mluvícími lidmi, hlubšího porozumění korejské kultuře, přístupu k bohatým zdrojům v korejštině, zlepšení kariérních vyhlídek, osobního rozvoje prostřednictvím kognitivních výzev, projevení kulturní citlivosti a obohacení zážitků z cest po Jižní Koreji.

Jaké jsou některé časté chyby, kterých se studenti při učení Hangul dopouštějí?

Mezi časté chyby, kterých se studenti při učení jazyka Hangul dopouštějí, patří nesprávná korejská výslovnost způsobená neúplným pochopením fonetického systému, záměna podobně vypadajících korejských znaků, přehlížení důležitosti pořadí tahů při psaní znaků a zanedbávání pravidelného procvičování psaní znaků. Kromě toho mohou mít studenti problémy se zapamatováním kombinací znaků a slabikových struktur, což může vést k potížím při čtení a správném psaní korejských slov.⁴⁴⁾

Zobrazeno: 13 x

1)

JANOŠ, Jiří. *Japonsko a Korea: dramatické sousedství*. Praha: Academia, 2007.

2) 7) 12) 16) 20) 22) 35) 39)

□포도청“ (Podocheong) se v historickém kontextu odkazuje na vládní orgán odpovědný za zatýkání a trestání zločinců v době dynastie Joseon v Koreji. Tento úřad byl původně zřízen jako dočasná organizace, ale později se stal stálým orgánem. Měl rozdělení na levé a pravé sektory, přičemž každý sektor měl na starost odpovídající správní oblast Hanyangu (dnešní Soul) a provincii Gyeonggi. Jeho role byla podobná současné policii. Během pozdějších období dynastie Joseon byli v Podocheongu zatýkáni a trestáni i katoličtí věřící.

3) 11) 13) 17) 21) 23) 26) 32) 36) 40)

□포도청“ (Podocheong) in a historical context refers to the government agency responsible for arresting and punishing criminals during the Joseon Dynasty in Korea. It was originally established as a temporary organisation, but later became a permanent body. It was divided into left and right sectors, with each sector responsible for its respective administrative area of Hanyang (now Seoul) and Gyeonggi Province. Its role was similar to that of today's police force. During the later Joseon Dynasty, Catholic believers were also arrested and punished in Podocheong.

4)

Pojem *církevní emisar* může znamenat, že skrytě předával důležité zprávy a udržoval spojení mezi skupinami křesťanů v období, kdy bylo křesťanství pronásledováno.

5)

V původním textu je uvedeno, že matka svatého Petra byla „외교인“ což doslovně znamená „diplomat“. V kontextu tohoto textu a historického období v Koreji to však může mít odlišný význam než současná představa diplomata. Vzhledem k sociální struktuře a omezeným rolím žen v Joseonské dynastii by bylo neobvyklé, aby žena zastávala oficiální diplomatickou roli v mezinárodních vztazích, jak je chápáno dnes. Termín „외교인“ může být použit v širším smyslu, naznačující, že matka byla zapojena do záležitostí vyžadujících jistou úroveň mezilidského nebo mezikulturního jednání, které by mohlo být považováno za formu „diplomacie“ ve smyslu řešení domácích nebo komunitních vztahů. Tento termín by tak mohl odkazovat na její schopnost jednat ve prospěch své rodiny nebo komunity v širším kontextu, nikoli nutně na oficiální diplomatickou funkci.

Joseonská dynastie (1392–1910) byla hluboce ovlivněna konfuciánskými principy, které diktovaly striktní rozdělení rolí mezi pohlavími a omezily veřejnou roli žen v politice a společnosti. Ženy byly v této době většinou vyloučeny z veřejného a politického života, a jejich role byly primárně omezeny na domácí prostředí a rodinné záležitosti.

V té době byla společnost rozdělena do několika tříd, přičemž vrchní vrstvu tvořila šlechta yangban, která měla monopol na politické a akademické pozice. Tato třída si udržovala privilegovaný status a přístup k vzdělání a vládním úřadům, zatímco ženy a nižší třídy (včetně obchodníků a řemeslníků) měly omezené sociální a ekonomické příležitosti. Západní vlivy a myšlenky začaly v Koreji získávat na významu až ke konci 19. století, což postupně vedlo k zlepšení postavení žen, zejména prostřednictvím vzdělání poskytovaného křesťanskými misii.

6) 14) 27) 33)

Časový údaj „v roce Gihae“ odkazuje na tradiční východoasijský lunární kalendář, který používá 60letý cyklus složený z kombinace 10 nebeských kmenů (천간, Cheongan) a 12 zemských větví (지지, Jiji), známý jako sexagenární cyklus. Každý rok v tomto cyklu má své jedinečné pojmenování, které se skládá z jednoho nebeského kmene a jedné zemské větve. „Gihae“ (기해, 己亥) je jedním z těchto 60 kombinací, konkrétně 9. nebeský kmen (己, Gi) a 12. zemská větev (亥, Hae).

Rok 1839 je známý v korejské historii kvůli pronásledování Gihae, jednomu z významných období pronásledování křesťanů v Koreji.

8)

The term *Church emissary* can mean that he secretly conveyed important messages and maintained communication between groups of Christians at a time when Christianity was being persecuted

9)

The original text says that St Peter's mother was „외교인“, which literally means „diplomat“. However, in the context of this text and the historical period in Korea, this may have a different meaning from the current idea of a diplomat. Given the social structure and limited role of women in the Joseon Dynasty, it would be unusual for a woman to have an official diplomatic role in international relations as it is understood today. The term 외교인 may be used in a broader sense, suggesting that the mother was involved in matters that required some degree of interpersonal or intercultural negotiation, which could be considered a form of „diplomacy“ in the sense of dealing with domestic or community relations. The term could thus refer to her ability to act on behalf of her family or community in a broader context, not necessarily in an official diplomatic capacity.

The Joseon Dynasty (1392-1910) was deeply influenced by Confucian principles, which dictated a strict division of gender roles and limited the public role of women in politics and society. Women were largely excluded from public and political life during this period, and their roles were primarily confined to the domestic environment and family affairs.

At this time, society was divided into several classes, with the upper class consisting of the Yangban nobility, who had a monopoly on political and academic positions. This class maintained a privileged status and access to education and government positions, while women and the lower classes (including merchants and artisans) had limited social and economic opportunities. Western influences and ideas began to gain ground in Korea towards the end of the 19th century, which gradually led to the improvement of women's status, especially through education provided by Christian missions.

10) 15) 30) 34)

The time „in the year of the Gihae“ refers to the traditional East Asian lunar calendar, which uses a 60-year cycle consisting of a combination of the 10 heavenly tribes (천간, Cheongan) and the 12 earthly branches (지, Jiji), known as the sexagenary cycle. Each year in this cycle has a unique name, consisting of a heavenly trunk and an earthly branch. „Gihae (기해, 己亥) is one of these 60 combinations, specifically the 9th heavenly trunk (己, Gi) and the 12th earthly branch (亥, Hae). The year 1839 is known in Korean history for the Gihae persecution, one of the significant periods of persecution of Christians in Korea.

18)

Laurent-Joseph-Marius Imbert (23. března 1796 - 21. září 1839), někdy nazývaný Laurent-Marie-Joseph Imbert a v Koreji známý jako biskup Imbert Bum (korejsky: 범세형), byl francouzský misionářský biskup v Asii. Mezi Korejci je nejvýznamnější, byl jmenován papežem Řehořem XVI. v srpnu 1836, když v Mandžusku zemřel první biskup Barthélemy Bruguière.

Nakonec byl pro svou katolickou víru v království Čoson (=Korea) popraven; odhaduje se, že v Koreji 19. století bylo pro svou víru zabito 8 000 až 10 000 lidí - korejských mučedníků.

19)

Laurent-Joseph-Marius Imbert (23 March 1796 - 21 September 1839), sometimes called Laurent-Marie-Joseph Imbert and known in Korea as Bishop Imbert Bum (Korean: 범세형), was a French missionary bishop in Asia. He was appointed by Pope Gregory XVI in August 1836 when the first bishop, Barthélemy Bruguière, died in Manchuria.

He was eventually executed for his Catholic faith in the kingdom of Choson (=Korea); it is estimated that between 8,000 and 10,000 Korean martyrs were killed for their faith in Korea in the 19th century.

24)

Yangban byla privilegovaná třída ve feudální Koreji, zejména v době dynastie Joseon / Čoson (1392-1897/1910). Tato sociální vrstva se skládala z úředníků a vojenských důstojníků, stejně jako jejich rodin, a byla na vrcholu společenské hierarchie. Yangbani měli výhradní přístup k vzdělání a mohli složit státní zkoušky, které jim umožňovaly zastávat vládní pozice. Byli to v podstatě učenci a aristokraté, kteří hráli klíčovou roli v politice, správě a kultuře Koreje.

V kontextu korejské společnosti začátku 19. století být členem rodiny yangbanů znamenalo mít vysoký sociální status, přístup k vzdělání a často také vliv na vládní a správní záležitosti. Rodiny yangbanů byly hluboce zapojeny do konfuciánského vzdělávání a hodnot, což mělo velký vliv na jejich životní styl, etiketu a filozofii. Ve společnosti, která cenila literární schopnosti, morální integritu a filozofické znalosti, měli yangbani odpovědnost udržovat a předávat tyto hodnoty dalším generacím.

25)

Yangban were a privileged class in feudal Korea, especially during the Joseon/Choson Dynasty (1392-1897/1910). This social class consisted of officials and military officers and their families, and was at the top of the social hierarchy. Yangbans had exclusive access to education and could pass state examinations that allowed them to hold government positions. They were essentially scholars and aristocrats who played a key role in the politics, administration and culture of Korea.

In the context of early 19th century Korean society, being a member of a yangban family meant high social status, access to education and often influence in government and administrative affairs.

Yangban families were deeply involved in Confucian education and values, which greatly influenced their lifestyle, etiquette and philosophy. In a society that valued literary ability, moral integrity and philosophical knowledge, the yangban had a responsibility to uphold these values and pass them on to the next generation.

28)

Pojem „pronásledování Byungin“ se vztahuje na specifické období pronásledování křesťanů v Koreji, které se odehrálo v roce 1866. Tento rok odpovídá názvu „Byungin“ podle tradičního východoasijského lunárního kalendáře, který používá 60letý cyklus kombinující deset nebeských kmenů a dvanáct zemských větví.

Pronásledování Byungin bylo jedním z nejvýznamnějších a nejkrutějších období pronásledování křesťanů v Koreji, zejména katolíků. Toto období bylo charakterizováno masovým zatýkáním, mučením a popravami křesťanů, včetně korejských věřících i zahraničních misionářů. Bylo to

vyvrcholení dlouhotrvajícího napětí mezi tradičními konfuciánskými autoritami a rostoucí křesťanskou komunitou, která byla vnímána jako hrozba pro sociální řád a státní ideologii.

Důvodem pronásledování byla nejen náboženská intolerance vůči křesťanství, ale také politické a sociální faktory, včetně obav z cizího vlivu, který křesťanství představovalo, a jeho potenciálního podkopávání konfuciánského morálního a sociálního řádu. Pronásledování Byungin mělo hluboký dopad na korejskou katolickou církev, způsobilo značné ztráty na životech a materiální škody, ale zároveň posílilo víru a odhodlání přeživších věřících.

29)

Pojem „voják zlaté stráže“ může odkazovat na člena elitní vojenské jednotky.

31)

The term „Golden Guard soldier“ may refer to a member of an elite military unit.

37)

Svatý Kim Dae-geon (nebo Kim Dae-gun), je jeden z nejznámějších korejských katolických svatých a první korejský kněz.

Svatý Kim Dae-geon byl významnou postavou v historii korejského katolicismu. Ordinován byl v roce 1845, a mučedníkem se stal v roce 1846.

38)

Saint Kim Dae-geon (or Kim Dae-gun), is one of the most famous Korean Catholic saints and the first Korean priest.

Saint Kim Dae-geon was an important figure in the history of Korean Catholicism. He was ordained in 1845 and martyred in 1846.

41)

Kwon Cheol-sin (později pokřtěný jako Ambrož) a Kwon Il-sin (pokřtěný jako František Xaverský) hráli významnou roli v počátcích katolické církve v Koreji.

Oba bratři, Kwon Cheol-sin a Kwon Il-sin, se shromáždili společně s dalšími učenici v roce 1779 v buddhistickém eremitoriu Chon Jin Am (eremitorium je místo odříkání a meditace v buddhismu, kde se mnichové, meditanti nebo duchovní vyhledávají samotu a klid pro duchovní cvičení a praxi, obvykle umístěné v odlehlých, klidných oblastech, jako jsou hory, lesy nebo ostrovy, aby poskytovaly ideální prostředí pro hlubokou meditaci, duchovní růst a odpojení od materiálního světa), aby studovali Seohak (západní učení), což naznačuje jejich společný zájem o nové ideje a přínos k šíření katolicismu v Koreji.

42)

Kwon Cheol-sin (later baptised as Ambrose) and Kwon Il-sin (baptised as Francis Xavier) played an important role in the early days of the Catholic Church in Korea.

The two brothers, Kwon Cheol-sin and Kwon Il-sin, gathered together with other scholars in 1779 at the Buddhist eremitory of Chon Jin Am (an eremitory is a place of renunciation and meditation in Buddhism where monks, meditators or clerics seek solitude and tranquillity for spiritual exercise and practice, Usually located in secluded, tranquil areas such as mountains, forests or islands to provide an ideal setting for deep meditation, spiritual growth and detachment from the material world) to study Seohak (Western teachings), indicating their shared interest in new ideas and contributions to the spread of Catholicism in Korea.

43) 44)

<https://www.mondly.com/blog/hangul-korean-alphabet-pronunciation/>

From:

<https://cesty.in/> - **Cestovatelské stránky**

Permanent link:

<https://cesty.in/korea>

Last update: **2024/05/30 18:50**

